

[Bertel Dahlgaard.]

Borte har taget det, men jeg vil gerne sige til finansministeren, at vi i det radikale venstre venter, at han overbringer blomster, fordi vi i foråret på dette område vogtede hans fod for selvskyldt fald.

Jeg kan iøvrigt tilføje, at vi ville finde det rimeligt, om det ærede medlem hr. Hans Hedtoft samtidig bragte os en takkeadresse, fordi vi i fjor var årsag til, at han ikke fik sin vilje med indførelsen af den lede skat, der hedder en almindelig omsætningsafgift. Jeg må dog endnu sige, at vi i det radikale venstre ved en sådan eventuel modtagelse af ministeren og den tidligere statsminister vil spørge, om vi nu kan regne med, at hverken den protektionistiske toldpolitik eller omsætningsskatten dukker op efter valget. Med den åbenhed og umiddelbarhed, vi beundrer hos den højtærede finansminister, er jeg sikker på, at han vil give et åbent svar. Det vil vist være rimeligt, at jeg i tilknytning til omtalen af toldproblemerne tilføjer, at når regeringen nu har droppet finansministerens toldtilløb fra foråret, så må dette jo ud fra regeringens egne synspunkter medføre, at spørgsmålene vedrørende deponeringsordningen for tekstilvarer rejser sig igen, og jeg skal da her på det radikale venstres vegne sige, at partiet i rigsdagens vareforsyningsudvalg agter at stille forslag om, at deponeringsordningen nu afvikles, f. eks. på den måde at en trediedel afvikles straks, en trediedel om et halvt år og den sidste trediedel om et år eller, hvis man vil kunne tiltræde det, på endnu kortere tid.

Finansministeren har anslået, at denne deponeringsordning fordyrer varerne, det her drejer sig om, med 5 pct. Jeg tør ikke sige, om det helt dækker det faktiske forhold, men vi håber, at regeringen med tilfredshed vil modtage denne støtte fra vor side.

Nu da jeg omtaler skattespørgsmålet, må jeg måske sige, at jeg har bemærket den formulering, socialdemokratiets program har fået vedrørende skattefradragsretten. Jeg har tidligere forstået, at man forlangte skattefradragsretten afskaffet. Jeg

ser nu, at man kræver skattefradragsretten ændret. Jeg synes, retningen i denne udvikling er rigtig.

Også socialdemokratiets udtalelse om udstykningslovgivningen synes jeg er påskønnelsesværdig. Jeg tager den som udtryk for, at de anfægtelser, som det ærede medlem hr. Carl Petersen og nogle af partiets unge nationaløkonomer har haft, er overvundet, og at vi atter trygt kan samarbejde om dette vigtige problem.

I den offentlige diskussion har spørgsmålet om tilskudsordningernes mulige bortfald været stærkt fremme, og man har i et stort omfang delt sig i dem, der kort og godt siger, at ordningerne skal bort, og dem, der siger, de skal opretholdes. Det er en altfor enkel og usaglig måde at behandle dette spørgsmål på. Selvfølgelig må alle mene, at disse ordninger efterhånden skal afvikles, men spørgsmålet må virkelig behandles i sammenhæng med den politik, der iøvrigt føres. Det er klart, at det ville være det bedste, om de kunne afvikles på et tidspunkt, da der indtrådte priskald på disse eller andre områder, så tilskudsordningernes bortfald ikke medførte en prisstigning med påfølgende omkostningsstigning for erhvervslivet, da målet for erhvervslivet netop i den tid, vi går ind i, må være ikke at få ringere konkurrenceevne. Man kunne også tænke sig tilskudsordningernes afvikling sat i forbindelse med kompensationer på anden måde — gennem skattelettelser eller de sociale ydelser; men jeg synes, det er for tidligt at udtale sig bestemt herom, før man ser regeringens planer i sammenhæng.

Der var en enkelt bemærkning i finansministerens tale, der kunne pege i retning af, at man tænkte sig, at når tilskudsordningerne ophævedes, blev det ikke nødvendigt at opkræve værneskatten i det kommende år. Jeg ved ikke, om det var meningen; i så tilfælde kan man godt slå den tanke af hovedet. (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: Det var ikke meningen!). Det var altså ikke meningen. Godt, det er nemlig ganske givet, at det ikke kunne blive med vor støtte, at værneskattens byrder blev